

[Ole Donner]

for Østersølandene har meddelt, at de er indforstået med, at byggeriet igangsættes. Hvis det bliver vedtaget, kunne vi have det lønlige håb, at det ville være et stykke tid, inden de var færdige med deres betragtninger.

Ændringsforslag nr. 3, stillet af SF, om, at paragraffen skal udgå, kan Fremskridtspartiet også støtte. Det drejer sig om, at den statsgaranti, der stilles, ikke skal stilles. Til gengæld kan vi ikke støtte ændringsforslag nr. 4, det stemmer vi imod, ligesom vi også indstiller selve lovforslaget til forkastelse.

Fremskridtspartiet havde gerne set, at der havde været en folkeafstemning om Øresundsforbindelsen. Hvis en folkeafstemning havde vist, at der var flertal i den danske befolkning for, at der skulle opføres en skattefinansieret fast forbindelse over Øresund, ville vi selvfølgelig have rettet os efter en sådan folkeafstemning. Da det ikke er sket, må vi sige, at hvis der skulle være en fast forbindelse over Øresund, mener vi i Fremskridtspartiet, at den skulle være privatfinansieret.

Men det har der altså ikke været mulighed for, men vi synes, at den procedure, der har været i forbindelse med hele denne sag, har været helt forkert. Vi mener, at det er en politisk studehandel, der har fundet sted, og vi var ligesom Kristeligt Folkeparti også på et tidspunkt her i dag ved at springe i luften af glæde, da det lød på den konservative ordfører til, at nu var man virkelig indstillet på, at nu skulle der måske ske en ændring i hele dette projekt. Det fik trafikministeren ret hurtigt sat på plads, og vi fik så konstateret, at alt det gas, der skal finde sted i løbet af sommeren, hvor vi skal have høringer, og hvor vi skal holde store offentlige møder, og hvor eksperter skal komme med beregninger og projekter osv., overhovedet intet er værd. Det er kun for at få det til at se ud, ligesom der nu virkelig sker noget.

Så det med at sommerens debat måske skulle kunne påvirke noget som helst, tror vi desværre ikke på. Man får helt tårer i øjnene, når man læser det betænkningssbidrag, hvor der står, at forinden endelig stillingtagen til lovforslaget vil flertallet foretage en nærmere vurdering af henvendelserne til udvalget. Vi har forsøgt at få at vide, hvad der ligger i det, men det, der er kommet ud af debatten, viser, at der overhovedet intet ligger deri.

Det er mere interessant at se, hvad der står lidt længere oppe i betænkningen, nemlig at man har konstateret, at lovforslaget er i overensstemmelse med den politiske aftale, der er indgået 29. april 1991. Det vil sige, at det er det, man taler om, det er det projekt, det kommer til at køre efter, og så kan vi holde lige så mange møder, vi vil, fra nu af, og til vi bliver indkaldt i august. Der sker ingen ændring.

Vi synes som sagt, at hele debatten burde have foregået på en helt anden måde. Vi synes ikke, man har taget hensyn til miljøet. Jeg synes, det var et meget morsomt indslag, hr. J. K. Hansen havde med decibelmåleren, for vi har tidligere her fra talerstolen postuleret, at det eneste hensyn, man har vist miljøet, er, at man sætter en høj decibel og sætter 300 mio. kr. af for at imødegå de eventuelle gener, der måtte komme ud af projektet. Jeg er lidt spændt på at se, hvor højt man nu sætter det decibeltal, fordi hr. J. K. Hansen anskueliggjorde, at der var en meget stor decibel herinde i Folketinget. Hr. J. K. Hansen har jo siddet her i mange år og vil sikkert postulere, at det skader ikke, at der er en høj decibel, så man kan jo godt sætte den lidt op.

Økonomien er man ikke rigtig begyndt at regne på endnu. Man gør stort set bare det, at man afviser de tal, der kommer frem, og så siger man, at hvis det ser ud til at blive for billigt med et alternativt projekt, regner vi også de landanlæg med til det og det, og man tager tog og lidt mandskab og sådan lidt og lægger på, og så bliver det i hvert fald dyrere end det projekt, der ligger.

Selve selskabsopbygningen og hele projektets start har jeg tidligere kritiseret, så jeg vil gemme krudtet til den debat, som skal foregå i de næste par måneder.

Men som sagt vil vi indstille forslaget til forkastelse.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil da udtrykke tilfredshed med, at hr. Ole Donner ikke sprang i luften af glæde, for sikke et udslag, det ville have givet på hr. J. K. Hansens decibelmåler. Nu er støj og decibel og alt det dér nogle flydende begreber, for hvis man spiller Mozart – eller selv Lumbye – for slet ikke at tale om Wagner, udvikles der knægame også en masse – undskyld, det var vist ikke så pænt et ord – decibel, men det siger ikke no-